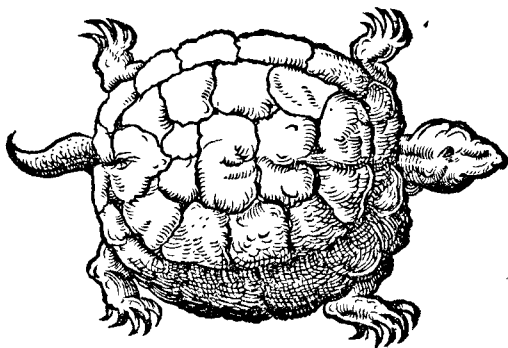

A

NICOLAI MARCOMVILLI,
MOLISMENSIS COENOBITAE
in ecclesiasticum illud, **MEMENTO HOMO**
QVIA CINIS ES, &c. Elegiacum.

Eiusdem in Delphini obitum, & aliquot illustrium virorum, deploratio, cū diuersis epigrammatis.

TECVM HABITA.

Parisijs apud Ludouicum Cyaneum, e regione collegij Longobardorum.

1537.

P. H. Sufſannæus Io. Amadæo ex Valper-
guæ comitibus .S.D.

Vm officij gratia Nicolaũ Marcõuil-
lũ nudiustertius inuiferem, casu in ali-
quot carmina incidi, quæ ille tumul-
tuarie & succisuis horis cõposuerat:
cui⁹ inuẽtionẽ thesauri, numero quidẽ suo exigui,
at precio incõparabili, vehemẽter mihi ipse gra-
tulat⁹ sum. tã graphice hominẽ homini depingit,
& ad animi magnitudinẽ exhortatur, vt Paulum
è cathedra fulminantem legẽdo audire videaris.
Quo genere delectari te cum non ignorarẽ, ty-
pographo excudendum dedi, vt tu tuiq; similes
hoc quadragenario potissimum tempore habe-
retis, quod vestra legere maximè interest, & ad
cuius imitationem erigere te oporteat. Vale.

Ad Io. Gamelium iuniorem Laudunatem
Phalecium.

Si te mulceat elegans poësis,
Istos versiculos leges Gameli.
Non docent venerem libidinofam,
Sed mysteria Christianitatis,
Et contemnere opes, opumq; fastus.
Infra sydera quicquid est in orbe,
Exceptis animis, ruet caducum.

MEMENTO HOMO QVIA
cinis es, & in cinerem reuertēris.

Erra, cinis, puluis, vapor, halitus,
vmbra, fauilla,
Vnde tibi stolidè crista supba salit?
Immemor humanæ sic conditionis
aberras,

Vt te mortalem non vbiq; putes?
Vndiq; (si nescis) circumstant mille pericla,
Cincta quibus nulli certa stat hora viro.
Per freta vasta late, nemorosos incole montes;
Tecum erit, & finibus Parca recepta tuis.
Seu tibi veloces aptes, vti Dædalus, alas,
Haud tamen effugias impia tela necis.
Accola sis Austri, Zephyri, Boreæve, Notive,
Hærebit profugo mors inopina tibi.
Agmine cum victo victor, cū paupere Cræsus,
Hanc quoq; cum Curijs ebria turba ferunt.
Deformis, nitidus, puer, infans, virq;, senexq;
Lurida calle pari stagna Charontis adit.
Vanus opū cumulus, Pactolus, Erythraq; vana,
In nihilum tandem morte redacta ruent.
Quid numerare iuuat grandæuæ tempora vitæ?
His lapsis superest nil nisi perbreue nunc.
Iactet olympiadas Nestor vetus ore trisecli,
Omnibus ex lustris horula nulla manet.
Cerue rosas Pæsti primæuo flore venustas,

;
Cerne simul florī quā breuis huicce decor.
Luce vbi sol̄ media radioſo fulſerit igne,
Mox triteis vmbraſ nox tenebroſa parit.
Tu nihil vt metuas, ſaltem tuba rauca timenda,
Vltima qua mundi ſignificanda dies.
Peſ mare ventofum tunc nil niſi vaſta procella,
Et fragor vndarum, ſtridor & horrificus.
Tunc pluſquā Aetnæo flagrabit terra calore,
Aera per piceum nil niſi fulgur erit.
Illa dies, altas cæli quæ diruet arceis,
Fur velut inuadet teq; tuamq; domum.
Ortus es ex terra, terram remeabis in ipſam,
Nil niſi putredo foetida, vilis homo es.
Vnde igitur criſtas ſuſtollis fronte ſuperba,
Terra, cinis, puluis, bulla, vaporq; fugax?
Ex quo viſceribus maternis clauſus inhæres,
Ac interna ſibi viſ alimenta rapit,
Tēpore mors illo tibi iūgitur, vſq; ſequax mors,
Te propiore ſequens, corpus vt vmbra, pede.
Lubrica tam curſu veloci deſluit ætas,
Vt cito vanefcat, nec reditura volet.
Præterit aufugiens ſubiti torrentis vt vnda,
Qui modo prætumidus, poſt modo null⁹ erit
Sic leue tempus abis, mollis ceu cæra liqueſcit
Illita ſulphureis ignibus, ac oleo.
Sub tepido Phœbo nix alta ſoluta fit vnda.
Tempore quid ſupereſt prætereunte? nihil.
Dum rex pſalmographus vitā perſuadet inanē,

Fœnum ait hanc, fumos, perfluidumq; lutum
 Sæpe rei multi tetricos flexere tyrannos
 Ore pio, lachrymis, muneribusq; datis.
 At qui lanificas dominas exoret, & harum
 Qui mutet leges, & rata iura, quis est?
 Id sat vicinum perhibent, quod cras fore credas:
 Cras tamen haud vlli certius istud erit.
 Vis, ætas, facies, gazæ, genus, alta theatra,
 Imperio Lachesis subdita colla gerunt.
 Omnibus astandum Christi semel ante tribunal,
 Iudice quo, factis debita quisq; feret.
 Qui malus, assiduis cruciabitur ignibus Orci:
 Qui probus, æterna dote beatus erit.
 Mens tua, dum viuis, tenebroso corpore clausa,
 Terrenos artus deseruisse cupit.
 Inuia nulla feræ morti loca, regia siue
 Atria sint, tetro seu casa fœda situ.
 Alea te pernox agitet, Cytheræa, Lyæus:
 Non hoc, aut illo mors fugit atra modo.
 Te nec opinantem Cyllenius ad Styga mittet:
 Ianua nanq; nigri semper aperta Iouis.
 Certa dies mortis, moriendi terminus anceps,
 Mors vbiuis cuius proxima semper adest.
 Ergo quid attollis cristas, cur ora tumescunt,
 Terra, cinis, pulvis, bulla, breuisq; vapor?
 Omnia rex Solymus longe vanissima clamor:
 Ac simili tandem deperitura modo.
 Exitus ac ortus mortali cuilibet idem,

Nascitur vt nudus, sic quoq; nudus obit.
Attalicas vesteis tibi congere, congere nummos
Innumeros, gemmas auriferiq; Tagi.
Tota domus Libyco tua sit suffulta nitore,
Res tamen has omneis tempus & hora terent.
Dulcia cum celebras conuiuia, sæpius artus
Exanimis vita deficiente cadunt.
Pronus ad interitum properas, cū tu tibi cōstas,
Inq; tuum crescit gens aliena locum.
Troia vbi, Carthago, vel Athenæ, aut mœnia Cad
Nil reliquū præter nomina vana tenent. (mi?
Inclutus Hector vbi? Graiorū vbi robur Achilles?
Cesar vbi? & Martis fulmina Scipiadæ?
Vmbrosos adiere lacus nigrantis Auerni,
Quo tibi migrandum, morte rotante vices.
Quamlibet instructus gemina sis ipse Minerua,
Ars tamen, aut ratio non domat vlla necem,
Quot sis ipse malis obnoxius, exigis ædam?
Certa prius stellæ nomina cuiq; dabo.
Induit hostileis animos tibi noxius aer,
Inq; tuum torquet mille flagella caput.
In tua fata parit serpentum mille venena
Terra suo partu facta nouerca tibi.
Dæmones aerij, tenebrarum deuius error
Te mille assultant nocte dieq; dolis.
Omnia queis viuunt, tibi sæpe elemēta repugnāt
Dissidio factō Ditis vt antra petas.
Quattuor humores simili conamine tentant

Ne diuturna nimis tempora sanus agas.
Nubilus vt siccas stipulas rotat Auster in altum,
Impete mors vario sic tua membra quatit.
Pestiferi morbi, simul & fera bella, famelq;
Certatim humanas depopulantur opes.
Tot (rogo) tam sæuos inimicos, tamq; potenteis,
Tot mala, tam fragilis tu caro ferre queas?
Spem tibi forte (malū) faciunt Medeides herbæ,
Non abigunt summam carmen & herba diē.
Assiduis gelidam tellurem nisibus vrges,
Vt tibi det latebris vltima tecta suis.
Debitus es morti, moriendi iure creatus,
Vermis homo, putris massa caduca luti,
Nunc i, nunc cristas, animos quoq; tolle superbos
Terra, cinis, puluis, bulla, fluensq; vapor.

EP I L O G V S.

Tu formatus humo, sub humū post fata redibis,
Ossaq; queis constas, & caro, puluis erunt.
Te rodent olido nati de corpore vermes,
Pus, saniesq; tuum fœda cadauer erit.
Vt bene te fragilem pernoscas, teq; caducum,
Sæpius inculca, bulla homo, terra, cinis.

DE CALAMITATE TEMPORVM.

F L E T E piæ Musæ plenissima tēpora luctus,
Vberibus lachrymis publica flete mala.
Grata quies perijt, sunt otia libera nusquam,
Quæ studijs vestris dedita turba petit.

Mars feras illa loco violentis depulit armis,
Tota quibus magno terra fragore stupet.
Sæua fuere quidem priscis certamina seclis,
Bellaq; conflictu sæpe repulsa graui.
At nihil his bellis, patimur quæ, par fuit vsq̃:
Martius vsq; adeo sæuit vbiq; furor,
Seu freta, seu terras spectes, seu rura, vel vrbeis,
Nil nisi fundendi sanguinis ardor adest.
Ardor inexhaustus, sitis atq; scelestæ cruoris,
Cunctorum inuadunt ferrea corda virum.
Affinem affinis letho dat, amicus amicum,
Pulsa sui generis cum pietate fides.
Impostura, dolus, fraus, stupra, venena, rapinæ,
Insidiæ, feritas, proditioq; vigent.
Mixta prophana sacris, deflagrât tēpla deorum,
Cæde madent, prædæ turpiter illa patent.
Flete piæ Musæ, sparsis plorate capillis,
Afluetis vestrum cultibus os careat.
Blandifonas citharas cōpescite, condite pleetra,
Tinctaq; Mopsopijs tollite verba fauis.
Bellum atrox mōstrū miseris mortalibus obstat
Ne placido currant tempora læta pede.
Sollicitas vrbeis circunvagus obsidet hostis,
Cunctaq; terrifico rura tremūt strepitu.
Castra per aerias crepitantibus ignibus auras,
Immensis opibus quæ modo strueta, ruunt.
Flaua Ceres quorsum grauib⁹ tumet area spicis?
Quo saturum ducis pastor inepte pecus?

Siccine pro nihilo ducis tua dona Lyæ,
Vt cito quæ pereant, nascier illa finas?
Impius en miles superûm contemptor, & æqui,
Instat vt has ferro vel face perdat opes.
Quid iuuat Alcinoi cultos imitarier hortos,
Dum fruitur nemo req; suoq; lare?
Legibus, aut iuri nil roboris: abstulit id vis
Bellica, cui quidquid perplacet, id licitum.
Tot mala Calliope ne respice, ne tua reddat
Ceum quondam Niobes, saxea membra stupor.
Astra piæ Musæ iustis implete querelis,
Quòd nullum vobis Marte furente decus.

DE MORTE DELPHINI.

Optima quæq; suo mors impia more trucidat,
Nilq; diu felix, nilq; perenne finit.
Tergeminos inter fratres qui tempore primus,
Quiq; hæres regni (proh scelus) ecce iacet.
O dolor, o nimium, nimiû quoq; funebre tēpus,
O fletu æterno mœsta notanda dies.
Vix dum bis nonû numerauerat ipse Decēbrem,
Lanugo teneris vix erat orta genis.
Quo fugitis, color ille decēs, & frons Ioue digna?
Quo vox? quo Pylio blandior ore lepos?
Ingenuas arteis, simul & fera natus ad arma,
Huic & erant magnis æmula corda deis.
Doctus equi tumidos animos cohibere ferocis,
Doctus & hastilis, doctus & ensis erat.
Imbre lutoq; madens iuga per siluosa ferarum,

Se studio accinxit sæpe Diana tuo.
 Cunctarum fuerit rerum quæ mente capaci,
 Re docuit, gnauus, sedulus, atque celer.
 Gētibus acceptus (nisi queis mēs barbara) cūctis:
 Hocce pater felix, patreque natus erat.
 Munera quot dederit generoso principe digna,
 Id tam testatum, quàm quod vtrique polo.
 Prætereo vani quàm fastus hostis acerbus,
 Quamque sequax æqui, quamque tenax fidei.
 Cura fuit vel prima, sequi vestigia patris,
 Ad viuum soboles effigiata patrem.
 Spes erat, ut fatis is euntibus ordine iusto,
 Rex, & eo foelix Gallia rege foret.
 Sole sub occiduo, nascenteque, par nihil ortum,
 Extera, seu penitus Gallica gesta legas.
 Ille tamen tantus regni tam diuitis hæres,
 (O dolor, o nimium Parca seuera) iacet.

EIVSDEM EPITAPHIVM.

Rex mihi Franciscus Genitor, reginaque mater
 Claudia, natorum maximus hisce fui.
 Præfuimus populis materno iure Britannis,
 Regni hæres, magno dignus & imperio.
 His florens titulis, in me grassante veneno,
 Delphinus tegor hac duxque Britannus humo.

ALIUD AD VIATOREM.

Primigenam Regis Francisci respice natum,
 Hæc minime parvam rem tenet vrna breuis.
 Anchora plebis, amor patrum, spes viuuda regni,

Summa boni,superis inuidiosa deis,
Lux iuuenum,decus ingenij,rectissima morum
Norma,sub hoc tumulto contumulata iacent.

IN EVM QVI TOXICO EVNDEM
SVSTVLIT.

Quod genus esse tuū credam,fex ima barathri:
Quæ tibi,quæ genitrix,prodigiosa lues?
Aeditus humano partu de more virorum es?
Non, sed ab immiti tu Phlegethonte satus.
Sunt tribus a Furijs illic tibi pabula sumpta,
Lac quarum sanies, fel quoq; lethiferum.
Inde venenorum tibi nota potentia, fraudes
Inde tibi notæ, summaq; tota mali.
In rigido tibi corde filex, in pectore ferrum,
Vulnificos angueis viscera foeda tenent.
Ausus es infonti Francisci Regis alumno
Heu dare pestifera toxica tetra manu?
Ausus es o giaris, olido quoq; carcere digne,
Tam crudele nephas, flebile tamq; scelus?
Ausus es hunc iuuenem letho dare furcifer atro
Naturæ exactum commodioris opus?
Tunc vtinam meritis flagrasses ignibus, huic cū
Fellis adumbrati pocula rubra dabas.
Gratia tam viuax, tantus decor illius oris
Flectere sacrilegas non potuere manus?
Fons o Calliope lepidi sermonis, & author,
Nil nisi nunc tristeis emodulare modos.
Vos etiam Dryades, vos cætera turba Dianæ

Vestrorum nemorum flete perenne decus.
Magnifici reges, moderamina quos penes orbis,
Mox regnaturi flete necem iuuenis.
Francigenæ gentis proceres suspiria crebra
Ducite, nam specimen nobilitatis obit.
Vir, tremulusq; senex, iuuenes, teneræq; puellæ
Tristibus exurdent sidera celsa sonis.
Vestra perit vobis spes intercepta veneno,
Vestra salus, vester suspiciendus honos.
Te quibus addicam crucibus scelerate minister,
Quem tanti artificem iam liquet esse mali:
Sisyphus, Ixion, Danaï prolesq; quiescant,
Supplicium ad quorum dignus es omne rapi.
Cude nouū taurum Phalaris, supponeq; flāmas,
Hac Franci extinctor sanguinis arte cadat.
Aut voret hūc sicca longūm leo fauce famescēs,
Aut Diomedæis sit cibus vnus equis.
At quid ego refero seclī tormenta prioris,
Queis animam miseram dire perēptor agas?
Non satis est ab equis lacerari, tu nisi sæpe
Virbius extensa dilacerêre cute.
Vt semel hic lueris pœnas, & veneris Orcum,
Quod reliquum Minos ingeniosus agat.
DE FUGA CAROLI IMPERATORIS.
Venit, & aufugit: medio quod tempore gestum,
Nemo leget: venit Cæsar, vt aufugeret.
Omnia principio flammis, nece cōplet, & armis,
Cumq; minis trucibus fulgura dira crepat.

Vanus ad extremum conatus Cæsaris:& qui
Omnia terruerat,territus hoste fugit.

DE EODEM.

Tātalus immerfus lymphis miser expetit vndas,
Vt sedent acrem merfa labella sitim.

Tantaleum fugit os ficcum quæfita sed vnda,
Vnde sepultus aquis tempus in omne fitit.

Carole tu factus contrarius,id petis ipsum
Quod fugis,& quod amas,deseris aufugiens.

Si desiderium fuga non compescit inane,
Sors tua par nulli,qui fugias,quod aues.

Quam prius optaras,tellus tibi Franca relicta,
Huic inhians fugis hanc,Carole,quid simile?

DE EODEM.

Cæfareas aquilas sic lilia terna fugarunt,
Vt colubros verno tempore vitis odor.

ALIVD.

Ignea vis certe Salamandræ,proxima cuius
Armatus Cæsar lumina ferre nequit.

SALAMANDRA LOQVITVR.

Ignem,foco calido mea pabula sunt & in æstu.
Sulphure non vrer,non face,non oleo.

Follibus accensis quoties vaga flamma citatur,
Hoc voco vel regnum,deliciumve meum.

Cudendis quoties incumbit Mulciber armis,
Hoc mea vita modo continuata viret.

Cum Brontis focij clypeos& galeasq; retūdunt,
Partior hisce libens congenitale solum.

Ergo nigris aquilis Salamandra exterrita cedat

Ergo meo veteri pellar abacta loco?
Ergo novos videam Salamãdra expulsa colonos,
 Quæis gelida glacie frigida corda magis?
Ignea deuotam sibi me gens Gallica seruet,
 Inconcussa meo sceptrâ fauore gerat.
In fuscis aquilis spes constet Iberica, Francos
 Dummodo victores dux Salamãdra regam.
Gentem agat Hesperia Iouis ales in aspera bella,
 Agminibus Francis laurea ferta feram.
Aurea flamma tuos inimicos Francia quondam
 Expulit, est robur, vis eademq; mihi.
Elumbes aquilæ nequeunt me ferre propinquã,
 His stupor, his subitus me propiore pauor.

DE ANTONIO LAEVA.

Læua cruentus eques funesta ad prælia natus,
 In belli medijs æstibus occubuit.
Hoc viuo temere captauit Gallica regna
 Carolus, extincto pallet & alget iners.
Augurio læuo Læuam spes lusit inanis,
 Carole captator ne capiare vide.

DE THOMA MORO.

Hellada verbosam superauit terra Britanna,
 Indere cum Moro nomen vtriq; placet.
Quod leue stultitiæ nomen dat inaniter illa,
 Moribus à Mori fortiter hæcce fugat.
Nil min⁹ est Morus q̄ quod vox græcula signat,
 Puriter vt Mori vita peracta probat.
Stoicidæ valeant, ex re qui nomina dicunt,

Vt Cato re sapiens, nomine stultus is est.
Nec tantum sapiens, sed in omne beatior æuum,
Victorem sceleris quem Iouis aula tenet.

EPITAPHIVM EIVSDEM.

Ecce suo Mori truncum sine vertice corpus,
Mens ubi? stellifera tota recepta domo.

DE ERASMO ROTERO.

Mystica si qua fuit doctrina recondita, nulli
Quàm tibi cognitior Roterodame fuit.
Quæ ratione pri⁹, solido quoq; dogmate noras,
Perspicuis oculis nunc ea clara vides.

AD IO. BELLAIUM CARD. AMPLISS.

Propitium vobis, mea quærite scripta patronū,
Quo duce tam tutum quàm breue detur iter.
Clarus adest præsul Bellaius, aurea sub quo
Grex sibi Pierius secla renata videt.

Tres ipsi charites, comes huic quoq; turba noue
Parnassi bifidi quæ iuga sacra colit, (na
Hoc authore ferunt sibi debita præmia vates,
Quotquot & eloquio splendidiore valent.

Hoc authore scholam laudas Frâcisce trilinguē,
Quæ regnis abigit barbara monstra tuis.
Huic data, quem canimus, tyrij ornamēta galeri,
Non nisi præcipuis tegmina danda viris.

Parrhisæ penes hunc moderamen rectius vrbis,
Præside quo plebi mutua cura patrum.
Rhetor ad hæc, Suada Pithoq; iuuantibus vltro,

Quantus apud veteres vix fuit vllus auos.
Sifauet hic vobis tantus, mea carmina, præful,
Rumpetur rabie Momus, & inuidia.

Ad Antonium Viennæum, Episcopum
Cabilon. Abbatem Molism. &c.

Auricolore ruber clypeus Iouis alite fulgens,
Stemma Viennæi sanguinis, omen habet.
Omne tangor eo, felicia tempora vitæ
Affore cum multo laudis honore tibi.
Siue aurum spectes, rubicundum siue colorem,
Lætus vtriq; nitor, fronsq; serena subest.
Hæc duo virtutū iuga sunt, quibus vndiq; splēdes,
Quæq; tuos animos alta per astra vehunt.
Digna ita designas solis Heroibus acta,
Vt tibi vix pariant secula longa parem.
Diuini ratio tua cura potissima cultus,
Exactæq; tuus religionis amor.
Tu nullis opibus parcis, nulloq; labori,
Pristinum vt obtineant diruta templa decus.
Ast vt ad omen ego memori sermone recurram,
Psalmographi dictum quod prius ore loquar.
Sic tua florenti vultu renouanda iuuentus,
Os gentilitiæ ceu reparatur auis.

Renouabitur, vt Aquilæ, iuuentus tua.

F I N I S.